

KANTONALNOM TUŽILAŠTVU KANTONA SARAJEVO

Studentski dom „Mladen Stojanović“ Radićeva 6., Sarajevo 71000

Na osnovu člana 229. i 230. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, (u daljem tekstu ZKP FBiH), ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/2003, 56/2003 - ispravka, 78/2004, 28/2005, 55/2006, 27/2007, 53/2007, 9/2009, 12/2010, 8/2013, 59/2014 i 74/2020), podnosim:

K R I V I Č N U P R I J A V U

Protiv:

Adnana Delića – Ministar Ministarstva privrede Kantona Sarajevo

Jer je:

Dana 25.06.2022. godine, na službenom Facebook nalogu Ministarstva privrede Kantona Sarajevo javno objavio lični stav povodom održavanja 3. Bh. povorce ponosa u Sarajevo, te je time kao Ministar privrede Kantona Sarajevo svjesno na osnovu političkog i drugog uvjerenje, spolu i spolnoj sklonosti, te društvenom položaju ukratio i ograničio građanska prava utvrđena međunarodnim ugovorom, Ustavom, zakonom i drugim aktima, te je na osnovu takve razlike i pripadnosti dao neopravdane pogodnosti i povlastice, ostalim građanima_kama, a koji_e nisu LGBTIQ osobe. Takođe, djelovanjem je iskoristio svoj službeni položaj i ovlaštenje i prekoračio granice svoje službene ovlasti tako da je iskoristio službene komunikativne kanale Ministarstva privrede Kantona Sarajevo, te je kao Ministar privrede prekoračio svoja ovlaštenja, te je neosnovano obavljao poslove Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo i Ministarstva saobraćaja Kantona Sarajevo, a u vezi sa slobodom okupljanja.

Čime je:

ostvario obilježja počinjenja krivičnog djela iz člana 177 stav (1) u vezi sa stavom (2) i člana 383 stav (1)

O b r a z l o ž e n j e

Dana 25.06.2022. godine na službenoj Facebook stranici Ministarstva privrede Kantona Sarajevo objavljen je tekst o Trećoj Bh. povorci ponosa. U potpisu teksta je navedeno ime Ministra privrede Kantona Sarajevo, Adnana Delića.

Tekst u sadržaju navodi lično mišljenje ministra Adnana Delića o Trećoj Bh. povorci ponosa koja se održavala u Sarajevu 25.06.2022. godine. Lično mišljenje se iznosi na službenoj stranici Ministarstva privrede Kantona Sarajevo, te navedeno mišljenje nije vezano za nadležnosti Ministarstva privrede Kantona Sarajevo. Ujedno mišljenje vrijeđa određenu skupinu građana_ki, te potiče na mržnju prema građanima_kama koji_e su LGBTIQ osobe.

Na dan održavanja Bh. povorce ponosa, objaviti tekst mrzilačkog karaktera na stranici koju prati skoro 10.000 ljudi je krajnje neobzirno i opasno po LGBTIQ osobe, jer navedeni tekst potiče na mržnju prema LGBTIQ osobama, što je moglo rezultirati nereditima po gradu Sarajevo, ali definitivno tekst stvara dugotrajne posljedice koje se mogu odraziti na život i sigurnost LGBTIQ osoba.

Navedeni tekst je lajkan 233 puta, komentarisan 224 puta, te podijeljen 24 puta što dodatno doprinosi ozbiljnosti ovog slučaja, zato što je tekst postao viralan na dan održavanja Bh. povorce ponosa, što je dodatno moglo da ugrozi sigurnost LGBTIQ osoba kao i ostalih građana_ki, kao i obavljanje posla zaštite Ministarstva unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo.

Ministar u tekstu navodi da postoje dosta bitnije kategorije stanovništva od LGBTIQ osoba, time LGBTIQ osobe stavlja u neravnopravan položaj u odnosu na druge, odnosno preferira i u povlašteniji položaj stavlja određenu skupinu osoba u odnosu na LGBTIQ osobe. Čime direktno krši član 177. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Odnosno na osnovu spola, spolne sklonosti, društvenog ili drugog položaja diskriminira LGBTIQ osobe, te u tekstu daje određene povlastice ili pogodnosti drugim skupinama ljudi. Ne shvaćajući da se sve skupine ljudi trebaju promatrati ravnopravno, te da svaka skupina ljudi ima sebi svojstvene potrebe, te da je svaka diskriminirana na sebi svojstven način.

S obzirom na to da je u pitanju službena osoba, isti je prekršio stav 2. člana 177. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Odnosno isti je iskoristio resurs u lične svrhe, te za ličnu promociju, a taj resurs je službena Facebook stranica Ministarstva privrede Kantona Sarajevo.

Ujedno u svojstvu službene osobe je iskoristio svoja ovlaštenja, te je ista prekoračio s obzirom na to da je iskoristio službenu stranicu Ministarstva privrede Kantona Sarajevo, čime je prekršio član 373. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, te je na službenoj stranici Ministarstva privrede Kantona Sarajevo iznio temu koja nije u nadležnosti navedenog Ministarstva, te koja zadire u nadležnosti drugih Ministarstava, kao što su Ministarstvo unutrašnjih poslova Kantona Sarajevo i Ministarstva saobraćaja Kantona Sarajevo, obzirom da se ta navedena dva Ministarstva bave poslovima i provođenjem zakona u vezi slobode okupljanja.

Ujedno Ministar se protivi Ustavom zagarantiranom pravu – pravo na slobodu okupljanja – koje je zagarantirano ne samo Ustavom Bosne i Hercegovine, nego i Ustavom Kantona Sarajevo, te Zakona o javnom okupljanju Kantona Sarajevo.

Dana 01.08.2022. godine

Dokazi:

Screnshoot objave (1,2,3,4,5,6,7)

Sarajevo _____._____.2022. godine

Traži

Objave

Informacije

Fotografije

Spominja

**Ministarstvo privrede Kantona
Sarajevo**

...

25. jun ·

“Da se ja pitam „Parada“ nikad ne bi imala moj glas

Povodom održavanja četvrtog (jer ipak su četiri, ne tri) okupljanja pripadnika LGBTQIP2SAA populacije, u javnosti poznatog kao „Parada/Povorka“, koje organizuje Sarajevski otvoreni centar (SOC) kao nosilac javne funkcije i član Vlade želim javno potvrditi svoje opredjeljenje jer osjećam obavezu i odgovornost zbog svih onih koji su mi dali povjerenje da budem njihov glas u javno – političkom životu.

Nisam i nikad neću diskriminirati nikoga po bilo kojem osnovu, niti bih ikada vršio bilo kakav vid segregacije ili drugih vidova ugrožavanja bilo čijih prava, ali kada bih imao pravo izbora i kada bi se moj glas računao ne bih ga dao za održavanje ovog događaja; niti sad, niti ikada.

Na stranu moja lična, religijska uvjerenja koja su jasna svima, onima koji me znaju, ali i onima koji me ne znaju, po kojima je Božije pravo ispred svih drugih prava i koja ovdje neću objašnjavati. Navest ću razloge zbog kojih kao nosilac funkcije ne podržavam okupljanja ovog tipa.

Prije svega, smatram da ovakva okupljanja ne doprinose boljem razumijevanju i prihvatanju velikih društvenih i kulturnoških promjena u našem društvu. Štaviše, ranija iskustva su pokazala da ova okupljanja izazivaju revolt građana i građanki i

Traži

Objave

Informacije

Fotografije ▾

Spominja

okupljanja izazivaju revolt građana i građanki i prijetnja su po opću sigurnost, kako učesnika ovog događaja, tako i potencijalno drugih građana, a to dokazuju i visoki stepeni pripravnosti i angažiranosti pripadnika sigurnosnih službi na ovakvim događajima. Ne vidim kakva je satisfakcija organizovati nešto što je prijetnja po opću sigurnost i zbog čega se mora zaustaviti život u najprometnijem dijelu grada da bi se isti organizovao.

Kod nas u Bosni to se zove ščorlučenje i nije nešto što je omiljeno i prihvaćeno u javnosti. Osim toga, nismo mi izuzetak, niti i po čemu drugačiji od drugih zemalja u regiji i smatram da je sasvim opravdana frustracija javnosti u vezi s nametanjem vrijednosti manjine kao mantsreama, odnosno društvene datosti i neophodnosti.

Također, zatvaranje najprometnije ulice i 50ak drugih manjih ulica i to tokom cijelog dana radi održavanja ovog događaja izaziva revolt ne samo kod građana kojima se bukvalno nameće kućni pritvor, nego i kod privrednih subjekata kojima niko neće nadoknaditi gubitke nastale zbog prisilne obustave rada. Privrednici su se i prethodnih godina žalili zbog toga i također tražili svoja prava. Ne treba reći da su svi ostali gluhi na to. Kao ministar privrede osjećam se bespomoćno, a ne bih trebao; ako su nam svima jednaka prava zagarantovan, trebao bih imati pravo glasa, zar ne? A ipak, nemam! U nedostatku veće moći, predlažem da i privrednici sami organizuju protestnu šetnju jer su im ugrožena osnovna prava, također garantovana Ustavom, a oni dalje ugrožavaju prava svojih

Traži

Objave

Informacije

Fotografije

Spominja

Ustavom, a oni dalje ugrožavaju prava svojih radnika i njihovih porodica po istom osnovu i taj krug se ne zatvara. Da li su ta prava jednako bitna i spadaju li ona u red ljudskih prava koja nemaju alternativu?

Osim toga, traženje prava na ovaj način nije pokazalo nikakvu efikasnost i efektivnost, dakle nemaju nikakav efekat na poboljšanje pozicije ove populacije u segmentima u kojima smatraju da trebaju imati veća prava jer nisam primijetio da su kao rezultat ranijih okupljanja ishodovani uvjeti koje su tražili na tim istim okupljanjima. Također, prethodnih dana organizovano je nekoliko panela na kojima se govorilo o pravima ove skupine i prema mojim informacijama na tim skupovima nema pripadnika te populacije. Tamo im niko ne prijeti, pa ne vidim zašto se nisu odazvali u velikom broju na te panele. Ja s druge strane idem na sve skupove za koje mislim da mogu poboljšati poziciju naše privrede.

Drugo, smatram da u našoj zemlji i našem kantonu ima toliko brojnijih kategorija stanovništva koje su daleko obespravljenije i za koje bi trebalo iskazati mnogo veću brigu jer su daleko ranjivije kategorije. To su djeca bez roditeljskog staranja, djeca s poteškoćama u razvoju, djeca s teškim oboljenjima, samohrane majke, boračka populacija, žrtve rata, osobe s invaliditetima, žene, posebno žene s hidžabom i drugi. Sve su ovo kategorije stanovništva kojima nisu riješena mnoga egzistencijalna pitanja kao što su osnovna sredstva za život, liječenje, pristup obrazovanju, zapošljavanju i sve drugo što je neophodno za

Traži

Objave

Informacije

Fotografije

Spominja

zapošljavanju i sve drugo što je neophodno za minimum egzistencijalnog dostojanstva, a ipak ne paradiraju i ne traže da se svi mi podredimo njihovim željama i htijenjima. Da li su i ova prava ljudska prava koja nemaju alternativu?

Smatram da dokle god skupljamo sredstva za liječenje djece i naših sugrađana putem sms poruka i entuzijasta udruženja nema smisla trošiti novac i vrijeme na bilo kakva paradiranja, bez obzira ko i zašto ih organizuje. Dok imamo borce za koje se nismo pobrinuli prethodnih dvadeset godina, djecu šehida i poginulih branitelja, porodice i djecu koji žive na rubu siromaštva, žrtve silovanja, žene, djecu i muškarce, djecu rođenu iz čina silovanja kojima ni jedan nivo vlasti nije obezbijedio ni minimum satisfakcije, niti zakonske sigurnosti ima li smisla i jednu marku dati da se neko prošeta i to uz transparente koji pozivaju na anarhiju? 20.000 silovanih žena u ovoj zemlji nema prava regulisana zakonom, a nema povorke za njih, nema ni spomen ploča na mjestima njihovih stratišta. Je li 20.000 ljudskih bića manje vrijedno od stotinjak drugih? Također, nisam naivan da mislim da mogu spriječiti globalne trendove koji priznavanje identiteta po različitim opredjeljenjima temeljenim na seksualnoj i sve više erotskoj orientaciji (što se vidi i iz imena pod kojim se ova populacija okuplja koje je iz godine u godinu bogatije za novo slovo) vrednuju daleko više nego pravo na život i osnovnu egzistenciju, ali smatram da imam pravo ne podržavati te i takve promjene.

Ne mogu i ne želim prihvatiti da je priznavanje seksualne orientacije i takvih identiteta važnije od

Traži

Objave

Informacije

Fotografije ▾

Spominja

Ne mogu i ne želim prihvati da je priznavanje seksualne orijentacije i takvih identiteta važnije od problema koje naše društvo ne rješava i ne može se izboriti s njima već više od dvije decenije, ali i ističem da kao nosilac javne funkcije nikad nikome nisam učinio nepravdu ni po bilo kojem osnovu, niti ću ikad takav vid diskriminacije praktikovati.

Smatram da seksualna orijentacija sviju nas treba ostati u privatnoj sferi gdje joj je uvijek i bilo mjesto i da nije neophodno da znam kako se ko izjašnjava prilikom zapošljavanja, saradnje ili bilo koje druge poslovne aktivnosti, sve dok osoba ispunjava uvjete i raspolaže znanjem i vještinama koje su neophodne za obavljanje određenog posla.

Smatram i da me se zbog toga ne može i ne smije smatrati homofobom jer je i moje ustavno pravo da se izjasnim shodno svojim uvjerenjima i da slobodno mislim i govorim. Ili to sad nije više pravo koje se ubraja u ljudska prava koja nemaju alternativu? Da li je moje pravo da se izjasnim po ovom pitanju prijetnja za nečiju sigurnost? Mislim da nije jer ga koristim civilizovano i ne vrjeđam nikoga prilikom iznošenja svojih stavova.

Ne mogu se složiti s činjenicom da svi mi koji ne podržavamo otvoreno i javno iskazivanje seksualnosti i erotskih sklonosti spadamo u red onih koji se nazivaju radikalnim elementom. Uvijek je bilo i uvijek će biti onih koji misle da se sve rješava šakama i napadima. Većina nas, ustvari, nema takve afinitete. Samo želimo da se poštuje i ono što je naš stav i naše vjersko, kulturološko i svako drugo opredjeljenje. Ako to ne možemo, kakavo smo to onda društvo postali? Zar je

Traži

Objave

Informacije

Fotografije ▾

Spominja

kakavo smo to onda društvo postali? Zar je jednoumlje ono čemu nas vodi demokratija i sva naša savremena dostignuća? Mislim da nije i da ne smije biti.

Paradoksalno je da mi, mala zemlja koja je u tranziciji duže od dvije decenije, insistiramo na uvažavanju i poštivanju ljudskih prava jedne kategorije stanovništva, a sve druge zanemaruјemo i žmirimo na probleme koje te kategorije populacije svakodnevno žive i preživljavaju. Trebalo bi da posložimo prioritete i rješavamo probleme koji doista guše naše društvo i onemogućavaju mu napredak i to je moje opredjeljenje i svu energiju i resurse ulazem u poboljšanje poslovnog ambijenta i kvalitetnijeg životnog standarda i nemam nikakvih aspiracija da budem dijelom promjena koje se tiču priznavanja identiteta i svega onoga što ide uz to. Mnogo razvijenija društva nisu daleko odmakla u ovom segmentu ljudskih prava i stoga smatram da ovo nije vrijeme za društvene eksperimente, nego za oporavak ekonomije i društva koje će moći funkcionisati na principima poštovanja i uvažavanja naših hiljadugodišnjih vrijednosti multikonfesionalnosti i multietničnosti zasnovanih na toleranciji i uvažavanju", ministar Adnan Delic

Traži

Objave

Informacije

Fotografije ▾

Spominja

kategorije stanovništva, a sve druge zanemaruјемо i žmirimo na probleme koje te kategorije populacije svakodnevno žive i preživljavaju. Trebalo bi da posložimo prioritete i rješavamo probleme koji doista guše naše društvo i onemogućavaju mu napredak i to je moje opredjeljenje i svu energiju i resurse ulažem u poboljšanje poslovnog ambijenta i kvalitetnijeg životnog standarda i nemam nikakvih aspiracija da budem dijelom promjena koje se tiču priznavanja identiteta i svega onoga što ide uz to. Mnogo razvijenija društva nisu daleko odmakla u ovom segmentu ljudskih prava i stoga smatram da ovo nije vrijeme za društvene eksperimente, nego za oporavak ekonomije i društva koje će moći funkcionisati na principima poštovanja i uvažavanja naših hiljadugodišnjih vrijednosti multikonfesionalnosti i multietničnosti zasnovanih na toleranciji i uvažavanju", ministar Adnan Delic

11 233

224 komentar/a • 24 dijeljenje/a

Sviđa mi se

Komentiraj

Dijeli